

Enigszins depri terug naar huis en de doos verdween in een hoek van de garage. Enige weken later in de bibliotheek valt mijn oog op een boek over vliegeren. En wat blijkt? In onze kleine bibliotheek zijn wel een vijftal boeken over vliegeren.

Nu gaat er plotseling een andere wereld voor mij open. Een hoop onbekende termen en materialen. Tenslotte toch een ontwerp uit een van deze boeken gekozen, een DELTA, die in drie formaten werd beschreven.

Om te beginnen is gekozen voor de grootste (spanwijdte ca. 1,70 m). Toen naar Den Bosch op zoek naar het vliegerwinkeltje, zoals beschreven in het krantenartikel. Daar aangekomen viel mijn mond zowat open van verbazing, een winkel vol vliegers en verder niets anders dan vliegerartikelen en achter in de winkel een vlieger-naaiatelier.

Met het boek in de hand doe ik mijn bestelling en maak voor het eerst kennis met spinnaker en ramin. Hardstikke mooi spul, maar wat nu? Dit moet genaaid worden. Mijn vrouw die beslist geen naaister is durf ik het niet te vragen. Daarom heb ik mezelf de naaikunst via het instructieboek van de naaimachine bijgebracht. Na veel genaai en getorn heb ik het toch voor elkaar gekregen. Het lijkt een prachtige vlieger. Mijn zoon is dol enthousiast en vader stiekum niet minder.

Uiteindelijk kunnen vader en zoon naar ons plaatselijk evenemententerrein (zoon moet mee, want anders schaamt vader zich). Vol spanning het nylonlijntje uitgerold. Het waait flink. Aan

het lijntje houd ik de DELTA in de wind, zoeff ... auw, en weg is hij. Hij steigert de lucht in en pa blijft met een verbrande middelvinger verbaasd achter. Zoontje staat vol enthousiasme te juichen, "Hij doet het, hij doet het!"

Vol verbazing kijk ik hem na tijdens zijn snelle steile klim. En hij blijft klimmen en komt zelfs over me heen en dan valt de lijn slap. Daar zweeft hij als een havik op de thermiekbellen. PRACHTIG, PRACHTIG! Ik voel me weer als een kind zo blij. (Zou er toch iets mis met me zijn?)

Inmiddels weer een jaar verder ben ik geabonneerd op VLIEGER, een vrij ervaren "naaier" geworden en heb ontdekt, dat mijn naaste collega ook een "stiekeme" vliegeraar is, die vaak "met zijn kinderen" gaat vliegeren.

Mijn laatste naaiseltje is een flexifoil uit vlieger 91-2. Hiermee oogst ik veel bekijks wanneer er een flinke bries staat. Ook mijn trein met 12 gekleurde sleetjes roept vele positieve reacties op.

Hoewel ik nooit een echte prof zal worden, beleef ik toch veel plezier aan het vliegeren. Het opvallende is, dat toen ik een jaar of wat terug met vliegeren begon, ik veel bekijks had van met name de jeugd. Nu is het zover, dat steeds meer vliegers verschijnen op het evenemententerrein.

Jacob v.d. Werken, Sprang-Capelle